

Előfizetési árak:

Egész évre	5	frt	—	kr
Fel évre	2	50		
Negyed évre	1	25		
Néptanulóknak egész évre	3			

Hirdetési díjak

a legutányosabban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői Iroda.
hova a lap szellemi részét illető kuldemenyek intézendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPEZDÉBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadhatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bódog-tér, Scheibner-féle ház.)

Egyen szám ára 5 kr.

Nemzeti művelődésünk.

A művelődés korszakát éljük, melyben mindenki, — legyen az a legalsó fokon álló — gyermekét műveltnék és „úr“-nak lenni óhajtja, s ezért roppant áldozatokat is tesz.

Ez mind szép, igen szép! Első legyen a művelődés, mert hazánk társadalmi viszonyát és műveltségét átfutva, még a jelen század elején is találunk olyan dolgokra, melyek nemzetünk műveltségéről nem épen fényesen nyilatkoznak; s ez még a jelen század; hát a mult XVIII-ik század! Itt találjuk még azon eszmék és dolgok ezreit, melyek művelődés és műveltségről vajmi kevésbé, legtöbbször a tudatlanságról tanuskodnak.

Tulzárnyalva volt nemzetünk mindig, az idegen nemzetek által a művelődést tekintőleg, sőt van ez most is, habár ezért nem a jelenkor, hanem a mult emberei kárhöz-tatandók, kiknek a műveltség csak mint felesleges és vég, romlásra vezető tényező tűnt fel. Megelégedtek ők azzal, ha írni és olvasni tudtak, más pedig nem is kellett nekik: megélték ők mindebből és mi fő boldogan.

De a körülmények változni kezdetek; nem volt elég az írás és olvasás, hanem belemélyedni kellett más egyéb dolgok tanulmányozásába, hogy ezzel is egy kenyérkereseti módot nyujtsanak azoknak, kik fáradva búvárkodnak a tudományosság mezején azért, hogy hírnévre szert téve magok is adjanak oktatást azoknak, kik szintén vágyódnak tudományosság után és ismereteiket bővíteni akarják, akár privát passzió, akár pedig kenyérkereset indokából; így azután egymásból folytak a tényezők és a tudományok ismerete tágabb helyt fogott magának és elérte a fokozódott érdeklődés mellett a jelen pontot, nemzetünknek még soha el nem ért művelődési és műveltségi pontját.

S mi legyen most ennek haszna és mi káros befolyást gyakorol a túl érdeklődés honunkban a megélhetést tekintőleg?

E két kérdésre a válasz igen egyszerű. — A haszon az, hogy nemzetünket a többi, művelt nemzetek mellé állíthatjuk, habár nem is azon színvonalra, melyen azok állanak, de igen is oda, hol még mindig van műveltség, mert „jobb az elsők között utósónak, mint az utósók között elsőnek lenni.“

A haszon mint mondtam — szerény nézetem szerint ez és nem más, de ha még tán tovább vitatnók eme tényezőt ugy találunk még — de csak egy-két pontot, melynek a műveltség a hasznos kifolyása egyedül.

Ne gondolja azt senki sem, hogy én ellenese vagyok a művelődésnek, nem! oh nem! sőt inkább örvendő tekintek minden egyes műveltségi pont és dolognak eléje. Örömmel üdvözölöm minden a homályból előtörő, sugárként feltűnő, a műveltséget előmozdító minden lényt.

Oh igen, én — s velem minden jobb érzésű — a művelődést a legfelső pontig tudom tisztelni, de célom lévén, itt tehetségem szerint kifejeztem, hogy minő hasznát vesszük, itt nálunk akkor, midőn naponként jobban és nagyobb számmal özönlenek honunkba az idegenek, s itt tárt karokkal fogadtatnak és hivatallal szolgálnak nekik, míg egy honfiumnak, kinek egyedüli mindene a hon az és a mit évek hosszu között tanult, az csak nézi keserűen, gondolva vissza a nemzet eredetére és különösen más idegen nemzetekre, hol kié lenne másé az elsőség, mint honfium!?! míg itt nálunk idegen elem a magyarnak esküdt ellensége élvezi őseink vérel szerelt honának gyümölcsét és szívja magába az éltető léget. Igen ez így van nálunk, máshol sehol sem!

T A R C S A.

Első pillanattól . . .

Első pillanattól

— A mikor megláttam lőng sugaru szemed,
A mikor ajkadnak búbajos mosolya
Elvette eszemet —
Szerettelek téged.

Lemondtam minderről,

Kidobtam a multat, mely eltölté szívem;
Nyomdokodban voltam baj, vész, vihar között
S megvédtetek híven.
Észre vetted-e? — nem!

Te sem tudtad, más sem,

És nem is tudják meg, mit tettem én érted,
Pedig büszkeséged mily fájó volt nekem,
Szívem mint fáj, vérzett.
Ha akkor megérted!

Ha akkor megérted:

Most nem volna senki boldogabb tanálad,
Csak én, mert szeretnél, s ezért egy nap százszor
Öszecsókolnálak,
— Nem hideg lejjádat.

Mily nagy fájdalmat árul el . . .

Mily nagy fájdalmat árul el
A legtöbb haldokló arca,
Pedig nem oly rettenetes
A halállal való harca.

Hisz' öntudatlanul jöttünk
E világra mindnyájan mi.
Épen ugy öntudatlanul
Kell az életet itt hagyni.
(Jász-Ladány.)

Lakos Gyula.

Fővárosi levél.

Budapest, 1880. febr. 23.

Bizony szép, enyhe időnk volt a mult hét első napján délelőtt, csakugy olvadt, azaz jobban mondva engedő, mintha más szándéka már nem is lett volna az időjárásnak ezután, hanem bezeg dél után minden megváltozott. Ha itt volt a fővárosban az, ki legelőször dalolta hogy: „Hahó, hahó! esik a hó! . . .“ a legnagyobb bátorsággal eldallolhatta ismét, a nélkül, hogy valaki meg merte volna hazudolni, mert igazán esett a hó, a mint csak lejöhetett. Estefelére már háztetőkön, utcakövezeten, járdán, szóval minden de mindenben több centimeter vastagságu hólepel terült el a házmesterek és utczasaprők nem kis bosszuságára. Az azután következő napokon még meg is fagyott, de már tegnapi hónap, fagy-nak vége lett.

Czélom itt most a második kérdésre, a káros következményre felelni: A szülő gyermekét minden vagyoni áldozattal, melletts is iskolába küldi, hogy magába szivja a tudomány első legét s hogy ismereteinek bővítését megkezdi, hogy azután mindig több és magasabb kiképzés mellett ő is a „végzett” emberek között foglaljon helyet. — De mikor így bevégezve tanulmányait, látja azt, hogy szülői tönkre mentek, csak a napikeresmény és a nyomor képezi egyedüli vagyonukat, a végzett pedig eme véres verejtékekkel szerzett falatokat még most is kénytelen fogyasztani.

Igen ő, ha végzett, s kész emberként áll elő, akkor még semmisen, mert ma egy hivatal s állás elnyerése, hatóság és messzeterjedő protekció nélkül majdnem lehetetlen és tulságos vagy a művelődéssel együtt járó kiképzésre, mert ma mindenki „úr” akar lenni, s ha a fiúnak rossz kedvet akarnak szerezni, csak mesterséget említenek neki, s ő ettől borzad és fél.

Nemde ez káros következmény!?

A végzetlek száma ugy is sok ma, hát még azután az a sok bevándorló, kik az ő otthonukban üldözöttség vagy a meg nem élhetésnek vannak kitéve, itt helyük van és megélhetnek „urasan”, addig a mieink éheznek: Ad a magyar másnak mindent, csak a magáénak semmit!!! . . . Igen, a bevándorlók előnyben részesülnek mindenütt; egy „zsiros” állás ma már — ha kinevezés van kérdésben — idegennek jut. Tekintsük a vasuti hivatalnokok nagy részét, avagy az itt helyben működő kataszteri mérnököket, s meggyőződünk azonnal a fenniti állítás valóságáról. E mérnököknek legalább harmad része egy árva szót sem tud azon nyelvből, melynek hona védve alatt áll, igen nem tud magyarul, pedig a hon adja kenyérét neki, holott hány mérnök van nálunk, kik bővebb szak, tárgy és táj ismerettel birva várnak egy darab kenyérré s hány más végzett ember van ki állás nélkül van, holott ha az idegen elem sátrát nem üti fel, ugy fáradozásainak gyümölcsét élvezheti és segítheti a taníttatás folytán tönkre ment szülőit, míg így azokkal együtt kell éheznie és könyes szemekkel gondolni arra, hogy egy mestere ember mennyivel boldogabb mint ő, ki annyit fáradozott.

Tekintsük csak honi iskoláinkat, s látni fogjuk azt, hogy a közművelődést tekintve, még sok kívánni valót hagy maga után, de a megélhetést tekintve nagyon is soknak tűnik fel, mert ha a tizezreket felülhaladóknak csak tized része is lép évenként az életbe, ez oly számot képvisel, hogy megélhetésük elé a legnagyobb aggályjal tekinthetnek.

Ah, tegnap aranyos szép idő volt! A tiszta kék égen egész délutánig oly gyönyörűségeen ragyogott a nap s oly újéletre gyújtóan szórta szerte tündérkezek által szótt aranyos sugarait, mosolyt csókolvá az egész mindenségre, hogy az ember lelke csakugy örült neki, csakugy éledt tőle. Délután azonban beborult az ég, s habár csendesen is, esni kezdett az eső és esik még most is folytonosan. — Oh de teremő szent atyám! mit beszéllek én itt össze-vissza időjárásról, hóról, esőről? mikor először is a mult levelemben tett ígéretem kellett volna beváltanom. Be is váltom azonnal, habár már kissé idejét is multa.

Nem mint mult levelemben jeleztem pénteken, hanem szombaton adták a népszínházban először Lukácsy Sándornak „A szomszéd uram kakasa” című népszínművét s azóta már többször ismételték is pedig bizony szó ide, szó oda, habár Blaháné kezében van a főszerep, ő kaczerkodik benne, mégsem ér valami sokat ezen népszínmű. Felette helyzen valami az egészenk a meséje. A szereplők szájába sok helyen meglehetősen jó ízű szavak és mondatok vannak adva, melyek azonban ugy tűnnek fel az embernek, hogy ugyanezek más népszínműben is meg vannak már; de vannak oly durva szavak és vastag kifejezések is adva, hogy hallva azokat ugyancsak megcsóválja az ember a fejét; no persze a kakasulő diszes közönsége nem csóválja meg egy cseppet sem, sőt inkább jóízűeket röhög felette, és csakugy nyalja a száját utána.

Mióta megírta Lukácsy a Vereshajut, azóta már nem egyikét színműve került színre, de bizony nemigen aratott sikert egyik-

Egyszóval nálunk a művelődéssel karöltve jár a nyomor és a meg nem élhetés.

Igy megérhetjük még azt az időt is, midőn azoknak, kiknek különben hivatása a tudomány terjesztése és ebből megélhetése, alantabb fognak állani, mint a mai szántó-vető, ez azután a valódi káros de gyászos következmény, mit csak is az idegenek kizorításával — ha lehet — és a fenti pontban elmondottak szerint lehetne megakadályozni, mert ellenesetben ennek bekövetkezni kell és akkor elmondhatják a végzett emberek: „Tanultam és végeztem, de megélni még sem bírok.”*)

—y—n.

J E L E N T É S E

„a bajai kölcsönös segélyző-egylet” igazgató-tanácsának folyó hó 29-én megtartandó rendkívüli közgyűlésre.

Tisztelt közgyűlés!

Az 1880-ik évi február hó 14., 19., 21-én tartott tanács üléseiben az igazgató tanács e mai napon tartandó közgyűlés jövahagyása reményében, alapszabályaink 17-ik §. d. pontja 3-ik bekezdése szerint elhatározta, miszerint tekintélyét és érdekeit szem előtt tartva az egylet javára egy jövedelmező házat vegyen; kiszemelvén tehát Pollák Jakab úr „Fehér hajó” című házat, azzal az alkút meg is kötötte: 12,800 forintban.

Az 1879-ik évi zárszámadás tanúsága szerint az egylet egy 6041 forintból álló tartalék tőkével rendelkezik, ezen tartalék alap az 1876-ik évben hozott javaslatba, s a módosított alapszabályok által következőképen képződött:

a) A közgyűlés által helybenhagyott s a váltók után fizetett illetékekből, u. m. 100 frítg 5-, 300 frítg 10-, 500-ig 15- és 1000 frítg 20 kr.

b) Az egyes tagok által eszközölt leszámolásból, ezen leszámolás a következőképen eszközöltetik: ha valamely tag betéteit nem akarja, vagy nem képes fizetni, az egylet a betéteket visszaváltja az alapszabályok 9. §-a értelmében. Ami a kifizetett kamatokon felül a mérleg alapján mint kamat nyeresemény tűnik ki, ez a tartalék alap javára esik.

c) A késedelmi krajezárok tized részéből s végre a tartalékalap tőke kamataiból.

*) Hasonló gondolatmenetű panaszok újabb időben gyakrabban látnak napvilágot s különféle orvoslást ajánlanak az ugynevezett „tudományos proletariatus” szaporodása ellenében. Jelenleg azonban csak azon megjegyzésre szorítkozunk, hogy a ki nem csak végzett és képesített ember, a mennyiben így-ugy az osztályokon és vizsgákon more patrio keresztül csúszott, hanem „képes” is, az ha keres, kenyeret talál. Szerk.

kel sem, sőt folytonos hanyatlást mutatott minden egyes színművével.

Épen most jövök a magyar tudományos akademia gyűléséről, a melyen is a kellemetlen idő következtében szép kevés hallgató közönség volt.

A felolvasó asztalnál Zsilinszky Mihály tartott emelkedett hangú emlékbeszédet Palaczký Ferencz külföldi tag felett. Palaczký cseh születésű volt, s 1848-iki működése arról nevezetes, hogy ő volt a magyarellenes csehpartnak a megteremtője.

Azután midőn a folyóügyekre tért át a gyűlés, tudomására hozott a tagoknak, hogy a Széchenyi szobor bizottság a szobor ünnepélyes leleplezése napjával május 23-át tűzte ki.

Midőn e gyűlésre mentem, akkor is esett az eső, midőn visszafelé jöttem akkor is esett és esik még most is szépen, csendesen; én pedig itt ülök kis szobámban s ábrándozva nézem lámpám halvány világát és hallgatom a csendes eső suhogását, s amig hallgatom: lelkem elrepül egy szép, fényes világba, úde, szelid, mosolygós arcú lények közé, s ott mulat, cseveg velők lilium karjoktól átölelten, boldogan mosolyogva; ott mulat sokáig. . . Igy aztán nem lehet csodálni, ha levelem ily rövidke marad.

Lakos Gyula.

Tudnivaló, hogy az eddig egyletünkönél fenálló 9% kamatláb mellett a tartalékalap tőkéje 5%-ben részesült, míg a felesleg 4% a tagok részére osztalékként esett, jelenleg azonban miután f. é. február hó 15-től a kamatláb 8%-ra szállítottott le, a tartalék alap tőkéje 4%-tet, a többlet kamat pedig jövőre nézve is a tagok részére osztalékként jutandó.

Megemlítendő még az is tisztelt közgyűlés, hogy ezen egyleti ház, ideértve, hogy ha saját üzleti helyiségünket oda át helyezzük, leszámítván az esetleges adó, javítás s tűzkar ellen biztosítási költségeket mint egy 1100 frtot jövedelmezend, tehát 8%-en felül.

Az igazgató tanács véleménye szerint tehát ha ezen tartalékalap folytonos növekedése által 5—6 év alatt a ház értékét eléri, a közgyűlés határozhatná, hogy a felszaporodott tartalék tőke többé kamatokban ne részesüljön, hanem a ház évenkénti összes jövedelme az egylet javát szaporítaná, ez által egyletünk új lendületet nyerne, a bizalmat csakis növelné, így, hogy intézetünk idővel Baja és környékére nézve mint átvös és áldáshozó népies intézet megörökítve fennállana.

Végére el nem mulaszthatjuk még felemlíteni, miszerint az igazgató tanács az egylet érdekét mindenkor s minden önérdék vagy haszonlesés nélkül szívén hordva, annak csupán felvirágzását óhajtván, kéri a tisztelt közgyűlést felterjesztett javaslatot illetőleg tett intézkedést jóváhagyni.

Kelt Baján, 1880. évi február havában.

A „bajai kölesönös segélyző-egylet“
igazgató tanácsa nevében:

Koller Ágoston,
igazgató.

H I R E K.

— **Holnap lesz Lu k á c s y Aladár, szintársulatunk egyik kiválóbb tagjának jutalomjátéka, mely alkalommal „A boldogasz, szony templom harangozója“ című világhírű színmű adatik elő L á n g József ur 4-ik felléptével.**

— **A „Gyakorlati Hitelemzések“ ügyében van szerencsém a több oldalról érkező tudakozásokra nyilvánosságra hozni, hogy a m á s o d i k i a d á s, illetőleg utánnyomás, amint előre jelezve volt, még december hóban megjelent s a megrendelőknél ugyanakkor szét is küldetett. Az újabb megrendelések 1 frt 40 krjával még mindig elfogadtatnak, s kik ez összeget előlegesen beküldik, a művet kereszkötés alatt bérmentve kapják. — Többen megkerestek azíránt is, vajlon a m ű i n t e n t i o k v é g z é s e fejében kapható-e? Sajnálattal kell kijelentem, hogy miután az intenciók szerzése ügyében tett lépéseim sikertelenek maradtak, bármint óhajtanám is e kedvezményben kezdő hitelemzőinket részesíteni, óhajukat teljesítenem lehetetlen. Baján, (Bácsmegye) 1880. február 25-én. K e l e t é r i.**

— **Szerencsétlenség.** A Tátrahegység egyik leghíresebb vezetőjét S p i t z k o p h Márton Uj-Lesznaí lakost s derék híveimet nagy szerencsétlenség érte. Ugyanis mult hó 17-én éjjel haza felé hajtván, eltévedt, Ó-Leszna határában sötétben kóborolván, lovai besüllyedtek a nagy kolbachi vízbe s oda veszttek, — 3 pedig nem tudván zavarában hol van, — tévedezett a havas mezőkön, ughogy lábait és kezeit elfagyasztá a szörnyű hideg. Reggel 5 óra felé találták meg ily siralmas állapotban. Most betegem fekszik s nincs remény, hogy még valaha megmászna a lomnitzi csúcsot. Engedje meg t. szerkesztő ur, hogy e lapok utján is megkérjem azon Tátrafűredon megfordult jó urakat s hölgyeket, kik bizonyára e derék szerencsétlen vezetőre visszaemlékeznek, bármily csekély könyörödadományok beküldésére.*) Nagy-Szalók 1880. február 24-én u. p. Felka (Szepesm.) Babura László, nagyszalóki plébános

— **Mehner V.** kiadásában megjelent: „A Föld és Népei“ kitűnő földrajzi műnek 18—20 füzete. Egy füzet ára 30 kr. Szereshető minden könyvtárus utján.

— **Színház köréből.** Kedden L á n y a i Ernő színházi karmester jutalmául „Ördög Laczi“ című népszínmű volt előadásra kitzúve; szövegét és zenéjét írta L á n y a i Ernő. Az előadás azonban szépségesen elmaradt, mert a közönség csak 10—15 főben képviseltette magát, hihetőleg azért, mivel nem akarta boszús estét egygyel szaporítani. Nem tudjuk mit akarhatott a közönséggel az igazgatóság akkor, midőn e népszínmű előadását kitzúte, mert a fenn említett t. szerző ír magyarul alig tud pár szót kiejteni, — persze azt is rosszul, — már pedig egy idegen ember, jó magyar népszínművet írni, tősgyökeres magyar alakokkal és zamatos magyar nyelvvel — nem képes még akkor sem, ha nyelvünket bírná, hát még azután így, a nyelv nem tudása nélkül; azért bátran elmondhatjuk: jobb hogy elmaradt az előadás, mert legalább nem ejtett csorbát a társulat amugy is megconkitott hírnevében, mint az „Igy áll a világ“ című Székelyhidon előadott „halálra neveltető“ bohózat. S z e g é n y L á n y a i Csütörtökre „A piros bugyelláris“ volt kitzúve előadásra G e r o f f y n é P e t r o v i c s I l k a asszony a népszínház első rendű tagjának vendégjátékául, mi azonban a fenti művésznő megérkezése miatt elmaradt. Rosz Ömen. —y. —n.

— **Hallatlan.** Ignatovich János budai ügyvéd a napokban Solmán 3 szőlőt, melyek egyenkint 100—100 frtra voltak bíróság becsülve, árvereztetett el. Vevő a nevezett ügyvéd maradt, ki a három szőlőt összesen harmincz krajczárért vásárolta meg; — tehát egyenkint 10 krajczárjával.

— **Ausztráliai hus Európában.** Mult héten mint említettük Ausztráliából kísérletkép fris marhahúst szállítottak külön e czélra berendezett hajókban Angliába. Legközelebb hasonló szállítmány Hamburgba fog érkezni, hogy a német marhahussal is versenyezzen. Miután a Londonba üdén érkezett, és jó eredménnyel elkelt marhahus fontja Ausztráliában 8¹/₃ krajczárba, szállítás Londonig ugyancsak 8¹/₃ krajczárba, egy iont tehát mindössze 16²/₃ krba jön, s miután e hus a legjobb minőségű husrészekből való, mely Londonban egy mint Németországba 35—40 krral fizetik: a német gazdák felette nagy aggodalommal tekintik e mozgalmat, s egy németországi lap felkiált; „hogy kérdéses, vajjon ily körülmények közt Európában még általában megállhat-e az állattenyésztés, ha csak ugy nem, hogy a gazda kezében levő minden tallér érték egy marka devalválódik.“

— **Soldos Sándor,** mint énekes. A hirlapok már több ízben közölték, hogy a népszínház első művésznőjének volt férje szintén a s z i n p a d r a lép. Ez mindekkoráig nem történt meg, csak a czirkuszban vendég szerepelt néhányszor. Most azonban a K o m l ö k e r t b e n (a gránátos utcában) működő daltársulat igazgatója M e z e y János arról értesíti szerkesztőségünket, hogy S o l d o s Sándor a napokban vendég gyánát föllep nála, írja a „M F.“

— **Borzasztó családi dráma.** Pilsenben Rak Simon mezőgazda neje, ki különben férjével a legjobb egyetértésben élt, egy nap, midőn egyedül maradt gyermekeivel, két legkisebb fiát, a négy éves Venczelt s a másfél éves Antalt megölte. Borotvával mindketőnek elmetszé a torkát. A két gyermek a szoba padlóján véreben feküdt, mellettök a borotva. A férj menten elájult, a mint gyermekeit megpillantá. Midőa eszmélete visszatért: első gondolata megsugta neki, hogy a tetet csak neje követhette el. A gyilkos nőt a padlás gerendáján feakasztva találták. Miközben az asszonyt életre akarták hozni, a szerencsétlen férj és apa leakart ugrani a padlásról. A nő már néhány nap előtt elakarta vágni hat éves lánya torkát. Az kétségtelen, hogy borzasztó tettét örülési roham alkalmával vitte véghez.

— **Legujabb egérfogó.** Egy fővárosi vendéglős kamrájában az egerek nagyon sok pusztítást tettek, mert minden csejt kikerültek. A napokban a szakácsné néhány osztrigát ejtett le a földre s másnap reggelre minden osztriga egeret fogott.

Üzleti tudosítás.

Baján, 1880. február 25-én.

Buza 13.50 zab 6.60 bab 9.20 árpa 7.60 rozs 10.40 köles 6.90 kukorica 7.20

Az árak 100 kilogr. után.

Felölös szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

*) A szives könyörödadományok közvetítését szivesen vállalja a szerkesztő.

Meghívás.

A bajai kölesönös segélyző-egylet igazgató tanácsa f. hó 19-én tartott ülésében hozott határozata szerint az alapszabályok 21. §-a értelmében

rendkívüli közgyűlést

1880. évi februárhó 29-ére tűzvéni ki, van szerencsém az egylet tagjait e közgyűlésre oly hozzáadással meghívni, hogy az jelzett napon, délelőtt 9 órakor Baja város közgyűlési nagytermében fog megtartatni.

Tárgyak:

- 1-ör. Egy egyleti ház megvétele.
- 2-or 3 felügyelő bizottsági póttag megválasztása.

Kelt Baján, 1880. február hó 20-án.

Az igazgató tanács nevében:

Koller Ágoston,
igazgató.

Felhívás.

Felhivatnak ezennel mindazon hajó-, malom-, dereglye-, tufaj-, vagy egyéb úszművek t. ez. tulajdonosai, kiknek úszművei a bajai Ferencz-esatornai kikötőben téli állásban vannak, az azok után esedékes **illeték mielőbbi rendbehozatalára**, nehogy a Duna-jég elmenetele után, tömeges jelentkezésük által, akadályok és egyéb rendzavaró nehézségek támadjanak.

Baján, 1880. februárhó 21.

(1-2)

A Ferencz-esatorna

Kikötő-pénztára.

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvencz arczpor

Ezen arczpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerek-től mentes és oly kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföldön készített porokat sokszorosa felhalmulja; nagymérvű federeje az arczot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvja, az arcznak és a testzsinnek ifjú és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legelősebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitűnő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyság következő sorokkal tüntette ki:

Tiszt. **Müller J. L.**, ezeltől **Vadász Ferencz özv. utóda**, illatszerezés urnak **Budapesten.**

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalt, valóban kitűnő és nemében paratlan, mert nemcsak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvencz arczporomat kizárólag fogom használni, és megvagyok győződve, hogy felülmulatlan jóságaiért általános elismerésnek fog örvendeni.

Tisztelettel

Blaha Louiza

CREME POMPADOUR.

Az illatszát terén jelentékeny párisi kitűnőségekkel való összehasonlításom folytán sikerült a világhírű és folotte hatásos **„Creme Pompadour”**-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hirmoves asszony egész agg koráig fonn tudta tartani csodaszépességét amélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a legbathatósabbán ajánlani. — E kitűnő szer jóval felülmul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégyél ára használati utastással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért kezeskedem, mely alább védjegyemmel el van látva. Legnagyobb választék valódi tranzia és angol illatszerekben.

Minden doboz **Poudre de Serail** a mellékelt bejegyzett védjeggyel van ellátva, 60 kr és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltalálónál **Müller J. L.** ezeltől **Vadász Ferencz özv. utóda**, illatszerezés-**Virág-királyné**-hoz **Budapest, korona-herczeg-utca 2. sz. 1. pható.**

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemez gyára
Budapesten

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 különféle nagyságban.

Szelelő hengereket malmok számára.

Koptatókat.

Szelelő rostákat,

Szitákat és rostákat cséplőgépek számára.